

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Eugenij tyrannide & Valentiniani paruuli nece, & de tyranno à
Theodotio Imperatore superato. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

næ mandare, ne sermonem ad res ab instituto alienas transferrem. Attamen quod baptismum deprauarunt, non præmittendum censui. Nam non in Trinitatem, sed in Christi mortem, baptizant. Inter Macedonianos præterea quodam tempore dissentio orta est: quippe Eutropius presbyter Macedonianorum, conuentus egit separatim, à quo Carterius eiusdem sectæ dissensit: quinetiam aliæ sectæ in aliis ciuitatibus forte ex his ortæ. Verùm ego, quoniam ætatem dego Constantinopoli, in qua natus educatusq; fui, vberius fusiufq; res in hac vrbe gestas narro, quandoquidem & nonnullas earum ipse oculis vidi, & quæ in ea gestæ fuerint, illustriores videntur, hominumq; memoria digniores. Istæ sectarum diuisiones, non vno eodemq;, sed varijs forte temporibus factitæ sunt. Quod si placet nomina variarum sectarum cognoscere, euolue librum Epiphaniij episcopi Cypri, qui Ancyrotus inscribitur. Sed de his satis multa.

*De Eugenij tyrannide & Valentiniani paruuli nece,
& de tyranno à Theodotio Imperatore superato.*

C A P. XXIIII.

Recipublicæ etiam status tali de causâ admodum perturbatus fuit. In partibus versus occidentem, Grammaticus quidam Eugenius nomine, qui latinæ literas docebat, ludo relicto, primum in Regia satelitem agere cœpit: deinde quæstor Imperatoris factus est. Et quia valde erat disertus, & honorem propterea præcæteris consequebatur, secundum fortunæ flatum moderatè ferre non potuit: sed Arbogastem virum ex parua Galatia ortum, Præfectum exercitus, moribus Barbarum & in primis crudelem, consilij sui socium & adiutorem nactus, tyrannidem occupare molitus est. Ambo igitur Valentiniano Imperatori cædem machinari: Eunuchos Imperatoris cubicularios de ea re sollicitare aggrediuntur. Hi promissis maioris honoris & dignitatis inducti, Imperatorem dormientem opprimentes,
strangu-

strangulant. Eugenius itaque in partibus occidentis rerum potitus, ea gessit, quæ à tyrannò geri erat verisimile. De quibus rebus Theodosius Imperator certior factus, in maximam curam & sollicitudinem deintegro cõiectus est: hocq; secundum certamè post dimicationem cum Maximo tyranno commissam, sibi propositum ad ingrediendum putauit. Collectis igitur copiis, & filio Honorio imperatore ad tertium sui ipsius consulatum, & primum Abudatij, 4. Idus Ianuarij Imperatore declarato, rursus ad partes versus occidentem propere contendit, duosq; filios Imperatores Constantinopoli reliquit. Eum ad bellum contra Eugenium abeuntè plurimi barbari trans Istrum incolentes sua spontè ad auxilium ei cõtra tyrannum ferendum secuti sunt. Non multo tẽpore interiecto, in Galliã proficiscitur, cũ ingenti exercitu. Nam vbi tyrannus infinitas copias instructas paratasq; habuit. Præliũ ergo comittitur ad fluuiũ qui Phrigdus vocatur. * Atque vt in ea parte, qua Romani cum Romanis manus conseruerant, ancipiti pugna certatum erat, sic in illa, qua Barbari Imperatori Theodosio auxilia ferentes, dimicabãt, Eugenius tulit superiores. Imperator cum videret Barbaros profligatos, in maximo anami angore positus, humi se prostrauit: Dei implorauit opẽ: fit voti compos. Nam Bacurius dux illius tantum animorum & roboris sumpsit, vt cum primipilis in ea parte, qua Barbari fundebantur, incursionem faceret, Phalangesq; disrumperet. Eos igitur, qui alios paulò ante fugauerant, ipse in fugam vertit. Aliã etiam res digna admiratione consecuta est. Ventus enim grauiter spirans, tela ab Eugenij militibus coniecta in eos denuo retorfit: quinetiam aduersariorum tela, multo vehementiore impetu in eos detulit. Tantũ momenti & ponderis Imperatoris præces habuerunt. Quare cum belli fortuna hoc modo esset commutata, Tyrannus ad pedes Imperatoris accurrere, salutemq; petere cœpit. Verũ illi ad pedes Theodosij prouoluto caput à militibus amputatum est. Ista gesta fuẽre 8. Idus Septembris, ad tertium consulatum Arcadij, Honorij autè secundũ. Arbogastus tãtæ cladis author, biduo post prælium, fugiens, vbi nullam vitæ spem sibi reliquam intellexerat, proprio ense se ipse obtruncavit.

Quòd

* Hic verba quedã desiderantur in greco.
Frigidus legit Niceph. li. 12 cap. 39. et Claudianus poeta in Panegyrico ad Honorium.